

Р Е Ш Е Н И Е

№ 156

гр. Перник, 27.05.2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на осми май през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Емилия Иванова

при секретаря И.И.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Иванова к.н.а.х.д.№152 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във вр. с чл. 63, изр. 2 от ЗАНН и чл. 189, ал. 14 от ЗДвП.

Образувано е по касационна жалба на **Ф.С.Д. ***** срещу решение № 133/20.03.2013 г., постановено по н.а.х.д.№1952/2012 г. по описа на РС гр.Перник, с което е потвърден електронен фиш серия К №0391995 на ОДна МВР гр.Перник, за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство. Санкцията е наложена за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, размерът ѝ е определен на 200 лв. В касационната жалба се съдържат възражения, като се твърди, че при издаване на електронния фиш административнонаказващия орган е допуснал нарушения на процедурата довели до опорочаването му и това не е отчетено от Районния съд, като по този начин е постановено незаконосъобразно решение. Касаторът моли да бъде отменено съдебното решение както и електронният фиш.

Ответникът по касационната жалба, ОД на МВР – Перник, не изпраща представител и не заявява становище по оспорването.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.Излагат се подробни съображения във връзка с направеното предложение за отмяна.

Административен съд - Перник, като разгледа жалбата по реда на чл. 208 и сл. от АПК взе предвид доводите и становищата на страните и след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

При извършената проверка за правилно приложение на материалния закон и във връзка с изложеното в жалбата касационният съд намира, че Районен съд- Перник е постановил неправилно решение.

Предмет на въззивно обжалване пред ПРС е електронен фиш за налагане на глоба,

издаден от ОД на МВР-Перник, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП касаторът е наказан с административно наказание "глоба" в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като във фишът е посочено, че нарушението е извършено на 20.11.2012 г. в 11.02 часа в гр.Перник, по ПП 1-6, кв.Бела вода, посока гр.София, с МПС марка "Рено", модел „Меган”, с рег. № *** и се изразява в нарушение на скорост № 201211203366, установено и заснето с автоматизирано техническо средство TFR1-M № 576, като при разрешена скорост от 50 км/ч, установената такава на МПС е била 82 км/ч, т. е. превишаването на разрешената скорост е с 32 км/ч. При тези фактически установявания съдът е формирал извод за законосъобразност на електронния фиш поради доказаност на нарушението и липсата на съществени нарушения на правилата по издаване на фиша. Приел е, че фишът съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП реквизити. Посочил е, че разликата между стойностите на измерената скорост в клипа от 85 км/ч и във фиша от 82 км/ч и отклонението се дължи на приспадната максимално допустима грешка от 3 км/ч, като и двете стойности на отклонението правят деянието на Д.*** съставомерно по чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, освен това е приета по малка стойност на измерената скорост, което не е довело до засягане правата на водача. Поради тези си съждения съдът е потвърдил изцяло електронния фиш.

В пределите на задължителната служебна проверка по чл. 218, ал. 2 от АПК на атакуваното решение, касационният съд намира същото за валидно и допустимо, т. к. е постановено от компетентен съд, в предвидената от закона форма при редовно въззивно обжалване. Решението обаче е неправилно поради нарушение на материалния закон. Съображенията за това са следните:

Разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП въвежда процедура, която е изключение от общите правила регламентирани в ЗАНН по ангажиране на административнонаказателна отговорност на водачите на МПС, законодателят все още не е делегирал правомощия на технически средства, каквито са камерите за видеонаблюдение и съответната компютърна техника инсталирана в МВР да изпълнява функции на административнонаказващ орган. От приложеният по делото електронен фиш, който дори не е заверен с оригинала е видно, че същият не носи нито дата на издаване, нито подпис на длъжностното лице, което е въвело данните в него, а в последствие и го е разпечатало на хартиен носител. Приложена е разпечатка на 4 бр. снимки на лек автомобил “Рено” с рег.№ ***, на която е описано дата и час, измерена скорост, ограничение, превишение, посока стрелка “на долу”, трафик М, режим Н, координати на GPS система. В електронен фиш тези данни са пресъздадени по различен начин, като описаните на снимките координати на GPS системата са променени и е въведено гр.Перник, ПП I-6, кв.”Бела вода”,км.74+600. Посоката от стрелка “на долу” се е превърнала в посока гр.София. Тези промени от клипа към електронния фиш няма данни да се извършват автоматично и най-вероятно при пренасянето им е налице човешка намеса.

По делото не са налице каквито и да било данни кой и кога, на кое място, е инсталирал камерата за видеонаблюдение, както и кой и кога, записаните от тази камера данни е оформил като електронен фиш, свалил ги е на хартиен носител и ги е изпратил за връчване на Ф.С..*** Пълната анонимност на служителя или служителите оперирали с

техниката не дава възможност да се прецени тяхната компетентност, нито пък има някаква гаранция за изключване на човешка грешка.

На следващо място, както всяко нарушение, така и нарушенията установени по реда на чл.189, ал.4 от ЗДвП са обвързани със съответните давностни срокове. В конкретния случай електронен фиш не носи дата на издаване, което не позволява тези срокове да бъдат проследени от съда. Производството се е развило сравнително бързо и едва ли нарушението е погасено по давност, но фактът, че този срок не може да бъде проследен е достатъчно смущаващ, от една страна, както по отношение на давностните срокове, така и по отношение на приложение на по-благоприятен закон при евентуално настъпили законодателни промени в периода между извършване на нарушението и издаване на електронен фиш. Тези въпроси са принципни и се следят от съда при съответно наведени доводи.

На следващо място настоящата инстанция намира, че в електронния фиш липсва достатъчно ясно описание на нарушението, както и мястото на извършването му. В конкретният случай никъде в електронния фиш не е описано от съответната техника или нейния оператор-физическо лице на какво основание е прието, че в конкретния участък действа съответното ограничение на скоростта, т.е. населено място ли е, високоскоростен път ли е, магистрала ли е, и има ли пътен знак указващ скорост различна от допустимата по закон. Ако е имало такъв знак къде е бил поставен и автомобилът попада ли в неговата зона на действие. Координатите 74+600 на път ПП-6 не са обичайния възприет начин за описание на конкретно място на извършване на нарушение, още повече, че по никакъв начин те обичайно не могат да се свържат и да се приеме, че са същите описани като EL: 22° 58.7771 ; NL: 42° 35.6021 в приложения към фиша снимков материал, както и да са ясни и безпротиворечиви за наказаното лице, без то да притежава съответните специални знания.

Макар и законодателят да не е предвидил ел. фиш да съдържа информация в какъв срок и пред кого може да бъде обжалван, изхождайки от общите правила на българското право освен указания за отстъпки и напътствия за плащане, във фиша би следвало да се съдържа и информация в какъв срок и пред кой орган може да се обжалва наложеното наказание.

В българското законодателство все още е действащ принципа за невиновност и въведеният от законодателя специален ред за установяване и наказване на нарушителите по ЗДвП не освобождава наказващия орган, който в никакъв случай не е техническо средство да докаже пред съда със средствата допустими от закона авторството, вината и извършването на нарушението, като едновременно с това съдът следи и дали са спазени правата на нарушителя.

В конкретният случай настоящият състав въз основа на мотивите изложени по-горе намира, че решението на Районен съд-Перник следва да бъде отменено, както и да бъде отменен електронен фиш.

На основание чл. 222, ал. 1 от АПК съдът ще реши спорът по същество, отменяйки електронния фиш по арг. от чл. 63, ал. 1, изр. 1 от ЗАНН.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК и във вр. с чл. 84 от ЗАНН, **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №133 от 20.03.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №1952 по описа на съда за 2012 г., като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ електронен фиш серия К № 0391995 на ОД на МВР – Перник, издаден срещу Ф.С.Д. *** за нарушение по чл. 21, ал.1 от Закона за движението по пътищата/ЗДвП/.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/ 2./п/